

(302)

هوالبهی

ای بندگان الهی و کنیزان رحمانی صبح هدی ظاهر است و شمع موهبت کبری باهر نور منتشر است و فیض موفور مشتهر شعاع شمس حقیقت از افق غیب محیط بر آفاقست و فیوضات دور مبارک متتابع بر مغارب و مشارق وقت تقدیس است دم تنزیه است زمان جانبازی است و اوان پاکی و آزادگی هر یک از احبای الهی باید بتقدیسی مبعوث شود که جهان را طیب و طاهر نماید چون نور منزه و مقدس گردند و چون ماء طهور مزیل هر آلودگی و الهاء علیکم (ع ۶)